

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Jeg kan sige om Nationalmuseets strukturudvalg, at man nu er ved at gøre sit arbejde færdigt, og jeg venter nu på at se, hvilke synspunkter og tanker man fremlægger.

Til afslutning blot dette, at der i hele museumsverdenen, tror jeg, er et opbrud i retning af, at man skal gøre udstillinger meningsfyldte og konkrete, så folk drages ind i det på en helt ny måde. Derved skaber man altså også en vigtig kulturpolitisk linje, og den kan så føje sig til de linjer, vi søger at skabe på andre områder.

Bodil Koch: Det gode er jo, at der ikke er forskel skabt mellem ministeren og mig med hensyn til ønskeligheden af at gøre noget ved disse ting. Men jeg vil gerne spørge, om det er rigtigt, at man i den betænkning, som forhåbentlig inden ret længe kommer fra strukturudvalget, har skitseret en udbygning af et pavillonsystem, som skal strække sig helt oppe fra Bredebygningerne og ned imod Strandmøllekroen, hvorved der kan skabes et nationalmuseum, der vil blive en verdensattraktion i vore turistmindedede tider, og som, vigtigere endnu, netop kan blive den rigdoms- og oplysningskilde for vort eget folk, som, for at bruge et gammeldags udtryk, både kan gavne og fornøje.

Jeg vil indrømme, at jeg har haft en noget springsk tanke; det kan jeg jo lettere tillade mig end ministeren. Somme tider kunne man jo fortvivle over, at vi bruger 2,8 milliarder kr. til forsvarsformål samtidig med, at vi ved, at fremtidens forsvar ligger i styrkelsen af vor kultur, vor kultursammenhæng og den måde, vi viser vort ansigt udadtil. Derfor har jeg haft den springske tanke, om kulturministeren, når han nu har det held på samme tid at være nedrustningsminister og kulturminister, ikke kunne stikke hovedet sammen med forsvarsministeren en dag og sådan skrabe lidt i krogene af forsvarsministeriet. Efter hvad jeg har ladet mig fortælle, ville der kunne bygges alle tiders museum, hvis man kunne bevilge 20 mill.

kr. om året 10 år i træk. Jeg vil også se indtrængende på finansministeren, inden jeg forlader talerstolen.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Perersen): Jeg tror ikke, jeg kan give mig til at røbe, hvad der står i strukturudvalgets betænkning, men det er klart, at overvejelserne om Nationalmuseets udnyttelse af Bredeanlægget må ses i sammenhæng med de overvejelser, man har gjort sig om et nyt nationalmuseum. Jeg ved ikke, om det lader sig realisere, men det er jo tanker, som man har arbejdet med inden for Nationalmuseets ledelse. Der er jo en lang række spørgsmål af praktisk karakter, hvis man kommer ind på den tankerække, men det skal jeg ikke komme nærmere ind på i dag.

Jeg er ikke i stand til at gå ind på disse meget perspektivrige tanker om nedrustning og forsvar. Jeg vil kun sige, at jeg håber, vi både på lokalt og centralt plan kan vinde øget forståelse for nødvendigheden af udbygning af kulturelle aktiviteter og altså også for de planer, som man beskæftiger sig med i Nationalmuseet på linje med, hvad der sker i Brede, som for mig er noget meget perspektivrigt og løfterigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Karen Andersen (Dahlerup)* til finansministeren:

„Kan ministeren bekræfte, at det midlertidige stop for bygge- og anlægsarbejder m. v., der er omtalt i finansministeriets cirkulære af 20. marts 1970, ikke gælder opførelse af daginstitutioner som selvejende institutioner?“

Karen Andersen (Dahlerup): Den 20. marts i år er der fra finansministeriet udsendt et cirkulære, der omhandler midlertidigt stop for visse offentlige arbejder. Cirkulæret har i kredse, der arbejder med oprettelse af daginstitutioner, skabt usikkerhed